

ingvar ambjörnsen kardaki alevler

pelle ile prof

norveççe aslından çeviren: deniz canefe
resimleyen: şahin erkoçak

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

GENÇLİK DİZİSİ

Yayın Yönetmeni: Samiye Öz
Dizgi: Gelengül Çakır
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
Kapak Düzeni: Semih Özcan
Kapak Baskı: Çetin Ofset
İç Baskı ve Cilt: Eko Matbaası

1. basım: Eylül 2008

ISBN 978-975-07-0992-0

Pelle og Proffen 6: Flammer I Snø, Ingvar Ambjørnsen

© J.W. Cappelens Forlag A/S, 1992

© Şahin Erkoçak, 2008

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2005

Bu eserin Türkçe yayın hakları

Onk Ajans Ltd. Şti. aracılığıyla alınmıştır.

"This translation has been published
with the financial support of NORLA"

(Bu çeviri NORLA'nın finansal desteğiyle yayınlanmıştır.)

Ingvar Ambjörnsen
KARDAKİ
ALEVLER

PELLE İLE PROF
ALTINCI KİTAP

Norveççe aslından çeviren
DENİZ CANEFE

Resimleyen
ŞAHİN ERKOÇAK

CAN SANAT YAYINLARI
YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com
cancocuk@cancocuk.com

Ingvar Ambjörnsen, 1956'da Larvik, Norveç'te doğdu. Şu anda çevirmenlik yapan eşi Gabrielle'le birlikte Hamburg'da yaşıyor. Ambjörnsen, yazar olmaya 14 yaşındayken karar verdi, edebiyat dünyasına şiir yazarak ilk adımını attı. 18 yaşındayken Lier Psikiyatri Hastanesi'nde çalışmaya başladı. İlk kitabı olan *23-salen (23 Numara)*, bu hastanede geçirdiği günlerin izlerini taşır. Bir gençlik dizisi olan *Pelle ile Prof*'un ilk kitabı olan *Devlerin Düşüşü* 1987'de yayınlandı. Ambjörnsen daha sonra, aynı kahramanların yer aldığı 10'un üzerinde kitap yazdı. Bunların içinde en ünlüsü, filme de çekilen *Oslo İstasyonunda Ölüm*'dür. Ingvar Ambjörnsen'in filmlere kaynaklık eden başka kitapları da var: *Beyaz Zenciler*, *The Blue Wolves* ve *Brothers in Blood*. Bu son kitaptan yola çıkılarak yapılan *Elling* adlı film, Yabancı Film dalında Oscar'a aday oldu. Ambjörnsen'in kitapları pek çok Avrupa diline çevrildi. Almanca'da ise yayınlanmayan kitabı yok. Özellikle İskandinav ülkelerinde pek çok edebiyat ödülü alan Ambjörnsen, *Oslo İstasyonu'nda Ölüm* adlı kitabıyla en iyi gençlik kitabı ödülünü kazandı.

Aralık Ayında Eriyen Karlar

Eve gitme zamanı gelmişti. Saat gecenin bir buçuğuydu, hafiften gücüm tükeniyordu. Björn ve Morten şimdiden sıvışmışlardı, Trude de onlarla gitmişti. Gro yanında René'yle birlikte annesiyle babasının yatak odasına gitmiş, kapıyı kilitlemişti. Prof ve Jorun banyoya barikat kurmuşlardı, küvette ördekçilik oynadıklarını duyabiliyordum. Balkonda Jon her zamanki duvara tırmanma numarasını yapmaya hazırlanıyordu. Ne zaman birayı fazla kaçırsa buna kalkışırdı. Bu kez onu yapmaması için ikna etmeye çalışmakla uğraşmadım. Önünde sonunda Groların evi yalnızca ikinci kattaydı, üstelik de son günlerde epey kar yağmıştı.

Çevremde her şey karmakarışıkta. Çılgın bir parti olmamıştı ama halının üzeri patates cipslerinden, plak kapaklarından, devrilmiş kül tablalarından geçilmiyordu. Dans biraz hızlanınca hepsi ayaklar altında ezilmişti. Abajura şişirilmiş bir "balon" asanın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ayağa kalktım, mutfığa gittim, soğumuş Meksika yemeğinden birkaç kaşık atıştırdım, sonra banyoya doğru yollandım.

Kapıyı vurdum.

"Prof! Şu küvetin tıpasını bir an önce çekseniz diyordum. Görünüşe bakılırsa parti bitti. En azından ben eve gidip yatmak istiyorum."

İçeriden kıkırdamalar, su şapırtıları geliyordu.

“Prof takside bana da yeriniz olduğunu söylüyor,” dedi Jorun.

“Var elbette,” dedim. “Ama küveti arka koltuğa sığdıramayız. Böyle bir şeyle uğraşmaya hiç niyetim yok!”

“O kadar da sabırsız olma!” diye bir deneme yaptı Prof.

“Saat bir buçuk,” dedim. “Birazdan bayılacağım. Şimdi telefon edip bir taksi çağırıyorum. Bu saatlerde genelde taksinin gelmesi on beş-yirmi dakika alır, ama daha çabuk da gelebilir. Yani başka bir deyişle siz ikiniz bir an önce birbirinizin sırtını kurulamaya başlasanız iyi olur!”

Bir-ki kez karşı çıkmayı denediler, ama bunlar epey gönülsüz karşı çıkışlardı. Seslere bakılırsa en azından küvetten çıkmışlardı.

Taksi durağına telefon ettim, açan kadın yarım saat içinde bir taksinin geleceğine söz verdi.

“On dakika,” diye bağırdım banyodaki iki deniz aslanına. “Şanslıymışız!”

İçeride bir şeyler devrildi. Prof’un Jorun’e benim ne tür bir tip olduğumu anlatmak için kullandığı sözlere bakılırsa bir anda neşesi kaçmış gibiydi.

Dışarıda yıldızlı bir gökyüzü vardı, hava sıfırın altında bir-iki derece olmalıydı.

“Nerede kaldı peki taksi?” diyen Prof kuşkulu gözlerle bana bakarken sağ elini havlu gibi kullanarak ıslak saçlarını kurulamaya çalışıyordu.

“Şey...” dedim.

Jorun güldü. Hemen hemen her zaman gülüyordu. Neşeli mavi gözleri bir Prof’a bir bana, sonra yine Prof’a döndü. “Bizi kandırdığımı anlamıyor musun Prof?”

Prof eliyle saçlarına şekil vermeyi bıraktı, buz gibi bir sesle konuştu:

“Öyle mi yaptın Pettersen?”

“Kandırmak? Ben hiç kimseyi kandırmadım!”

“Taksi durağından ne dediler peki Pelle?”

“Tam olarak hatırlamıyorum,” dedim. “Ama hemen geleceklermiş gibi bir hisse kapıldım.”

Prof içini çekti, yeniden gülmeye başlayan Jorun’e döndü. “Duydun mu Jorun? Pelle Pettersen taksi durağına telefon etmiş ve hemen geleceklere *hissine* kapılmış! Kafayı yiyeceğim ben! Saçlarım diplerine kadar dondular, anlıyor musun?”

“İşte araba geliyor,” dedim.

On beş dakika erken! İnsanın arada sırada şansı yaver gidebiliyor.

Köşeyi döneceğimiz sırada Jon’un bir çarşaf balkondan atlamaya hazırlandığını gördüm.

“Deli mi bu!” dedi Prof.

“Belki,” dedim. “İnsanın bir partide bütün yemekleri mideye indirdikten sonra akşamın geri kalanını küvette geçirmesi normale tabii.”

Jorun yine gülüyordu.

Jorun, Schweigaards Sokağı’nda oturuyordu, Harald Hårdråde Meydanı’nın hemen yanında. Önce oraya gittik. Prof Jorun’e kapıyı açmak için şimşek gibi hızla arabadan dışarı fırladı. Dünya işlerinden anlayan tecrübeli bir erkek gibi görünmek istediği için gereken bütün işlemleri yapacaktı elbette. Jorun’ü kapısına kadar götürdü, ardından iki yanına ve burnuna birer öpücük kondurdu, eminim kim bilir hangi romandan arakladığı birkaç ustaca söz de etmiştir bu sırada.

“Romantik bir tip,” dedi taksi şoförü.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Artık heyecan peşinde koşmak istemeyen Pelle ve Prof can yakıcı bir sorunla karşı karşıya. Kentin eski mahallesinde çıkan bir yangın. Dumanı üstünde bir macera. Alevlerin aydınlatamadığı karanlığın içinde şiddet, keder, gözyaşı ve ilişkiler: eşcinsel ilişkiler. Gençleri döverek onların eğilimlerinin doğrultulabileceğini düşünen irikiyim, acımasız adamlar. Çözölmeyi bekleyen karmaşık düğömler. Derdini anlatırken dumanla haberleşmeyi seçen tehlikeli piromanın peşinde geçen sıcak geceler. Polis gerçek suçluların uzağında, insanlar sansasyon peşindeyken kahramanlarımız kendilerini ateş hattına atıyor. Bu kez karlar, gerçekleri gün yüzüne çıkarmak için eriyor.

ISBN 978-975-07-0992-0

9 789750 709920
http://www.cancocuk.com

